

DA2_3_kons Konsonant. Deklination der Adjektive

Stämme auf -v-

zweiendig

ἄρρεν- männlich	εὖ-δαίμων- (wie δαίμων-) glücklich	σώ-φρον- (wie δαίμων-) besonnen	κάκ-ιον- schlechter (unregelm.Komp.)
ἄρρην ἄρρεν ἄρρενος ἄρρενι ἄρρενα ἄρρεν	εὐδαίμων εὐδαίμων εὐδαίμονος εὐδαίμονι εὐδαίμονα εὐδαίμων	σώφρων σώφρον σώφρονος σώφρονι σώφρονα σώφρον	κακίων κάκιον κακίονος κακίονι κακίω <ίονα κάκιον
ἄρρενες ἄρρενα ἄρρένων ἄρρεσι(ν) ἄρρενας ἄρρενα	εὐδαίμονες εὐδαίμονα εὐδαίμόνων εὐδαίμοσι(ν) εὐδαίμονας εὐδαίμονα	σώφρονες σώφρονα σωφρόνων σώφροσι(ν) σώφρονας σώφρονα	κακίους <ίονες κακίω <ίονα κακίωνων κακίοσι(ν) κακίους <ίονας κακίω <ίονα

Im N.Sg.m./f. mit Ersatzdehnung wegen ausgefallenem -ς. N.Sg.n. = Stamm
Im D.Pl. fällt das stammauslautende -v vor -σ- ersatzlos aus.

Kontraktion im A.Sg.m. u. N./A.Pl.
nur beim unregelm. Komparativ

Stämme auf -ντ-

Im Gen.Pl.f. werden die Stämme auf -ντι- anders als die übrigen Adjektive endbetont (α impurum!).
πάς wird im G./D.Pl.m./f. anders als die einsilbigen Stämme auf der ersten Silbe betont!

dreiendig

πά-ντ- ganz, all (wie Part.Aor.Akt.)	πά-ντι- un(frei)willig	πά-ντ- un(frei)willig	(wie γέρο-ντ-) α-ἤερο-ντ- un(frei)willig	α-ἤερο-ντι- (wie Part.Präs.Akt.)	-αἤερο-ντ- (wie Part.Präs.Akt.)
πᾶ-ς πᾶ-σα πᾶ-ν	πᾶ-ων πᾶ-ουσα πᾶ-ο-ν	πᾶ-οντ-ος πᾶ-ούσης πᾶ-οντ-ος	ἄκ-ων ἄκ-ουσα ἄκ-ο-ν	ἄκ-οντ-ος ἄκ-ούσης ἄκ-οντ-ος	ἄκ-οντ-ος ἄκ-ούσης ἄκ-οντ-ος
πᾶ-ντ-ός πᾶ-σ-ης πᾶ-ντ-ός	ἄκ-οντ-ος ἄκ-ούσης ἄκ-οντ-ος	ἄκ-οντ-ος ἄκ-ούσης ἄκ-οντ-ος	ἄκ-οντ-ι ἄκ-ούσ-η ἄκ-οντ-ι	ἄκ-οντ-ι ἄκ-ούσ-η ἄκ-οντ-ι	ἄκ-οντ-ι ἄκ-ούσ-η ἄκ-οντ-ι
πᾶ-ντ-ί πᾶ-σ-η πᾶ-ντ-ί	ἄκ-οντ-ι ἄκ-ούσ-η ἄκ-οντ-ι	ἄκ-οντ-ι ἄκ-ούσ-η ἄκ-οντ-ι	πᾶ-ντ-α πᾶ-σαν πᾶ-ν	ἄκ-οντ-α ἄκ-ουσ-αν ἄκ-ο-ν	ἄκ-οντ-α ἄκ-ουσ-αν ἄκ-ο-ν
πᾶ-ντ-α πᾶ-σαν πᾶ-ν	ἄκ-οντ-α ἄκ-ουσ-αν ἄκ-ο-ν	ἄκ-οντ-α ἄκ-ουσ-αν ἄκ-ο-ν	πᾶ-ντ-ες πᾶ-σαι πᾶ-ντ-α	ἄκ-οντ-ες ἄκ-ουσ-αι ἄκ-οντ-α	ἄκ-οντ-ες ἄκ-ουσ-αι ἄκ-οντ-α
πᾶ-ντ-ες πᾶ-σαι πᾶ-ντ-α	ἄκ-οντ-ες ἄκ-ουσ-αι ἄκ-οντ-α	ἄκ-οντ-ες ἄκ-ουσ-αι ἄκ-οντ-α	πᾶ-ντ-ων πασ-ῶν πᾶ-ντ-ων	ἄκ-οντ-ων ἄκ-ουσ-ῶν ἄκ-όντ-ων	ἄκ-όντ-ων ἄκ-ουσ-ῶν ἄκ-όντ-ων
πᾶ-ντ-ων πασ-ῶν πᾶ-ντ-ων	ἄκ-όντ-ων ἄκ-ουσ-ῶν ἄκ-όντ-ων	ἄκ-όντ-ων ἄκ-ουσ-ῶν ἄκ-όντ-ων	πᾶ-σι(ν) πᾶ-σαις πᾶ-σι(ν)	ἄκ-ου-σι(ν) ἄκ-ούσ-αις ἄκ-ου-σι(ν)	ἄκ-ου-σι(ν) ἄκ-ούσ-αις ἄκ-ου-σι(ν)
πᾶ-σι(ν) πᾶ-σαις πᾶ-σι(ν)	ἄκ-ου-σι(ν) ἄκ-ούσ-αις ἄκ-ου-σι(ν)	ἄκ-ου-σι(ν) ἄκ-ούσ-αις ἄκ-ου-σι(ν)	πᾶ-ντ-ας πᾶ-σ-ας πᾶ-ντ-α	ἄκ-οντ-ας ἄκ-ούσ-ας ἄκ-οντ-α	ἄκ-οντ-ας ἄκ-ούσ-ας ἄκ-οντ-α
πᾶ-ντ-ας πᾶ-σ-ας πᾶ-ντ-α	ἄκ-οντ-ας ἄκ-ούσ-ας ἄκ-οντ-α	ἄκ-οντ-ας ἄκ-ούσ-ας ἄκ-οντ-α			

Partizip im Pr.A. (und Aor.A./P.)

λύ-σα-ντ-/ντι- (stammbetont)
lösend (punktuell: Aor.Akt.)

λύσας λύσασα λῦσαν	λύ-ων λύ-ουσα λῦ-ον
λύσαντος λυσάσης λύσαντος	λύ-οντ-ος λυ-ούσης λύ-οντ-ος
λύσαντι λυσάση λύσαντι	λύ-οντ-ι λυ-ούσ-η λύ-οντ-ι
λύσαντα λύσασαν λῦσαν	λύ-οντ-α λύ-ουσ-αν λῦ-ον
λύσαντες λύσασαι λύσαντα	λύ-οντ-ες λύ-ουσ-αι λύ-οντ-α
λυσάντων λυσασῶν λυσάντων	λυ-όντ-ων λυ-ουσ-ῶν λυ-όντ-ων
λύσασι(ν) λυσάσαις λύσασι(ν)	λύ-ου-σι(ν) λυ-ούσ-αις λύ-ου-σι(ν)
λύσαντας λυσάσας λύσαντα	λύ-οντ-ας λυ-ούσ-ας λύ-οντ-α

λύ-ο-ντ-/ντι- (stammbetont)
lösend (durativ: .Präs.Akt.)

λύ-ων λύ-ουσα λῦ-ον	λυθ-είς λυθ-εἶσα λυθ-έν
λύ-οντ-ος λυ-ούσης λύ-οντ-ος	λυθ-έντ-ος λυθ-εἶσης λυθ-έντ-ος
λύ-οντ-ι λυ-ούσ-η λύ-οντ-ι	λυθ-έντ-ι λυθ-εἶσ-η λυθ-έντ-ι
λύ-οντ-α λύ-ουσ-αν λῦ-ον	λυθ-έντ-α λυθ-εἶσ-αν λυθ-έν
λύ-οντ-ες λύ-ουσ-αι λύ-οντ-α	λυθ-έντ-ες λυθ-εἶσ-αι λυθ-έντ-α
λυ-όντ-ων λυ-ουσ-ῶν λυ-όντ-ων	λυθ-έντ-ων λυθ-εἶσ-ῶν λυθ-έντ-ων
λύ-ου-σι(ν) λυ-ούσ-αις λύ-ου-σι(ν)	λυθ-εἶ-σι(ν) λυθ-εἶσ-αις λυθ-εἶ-σι(ν)
λύ-οντ-ας λυ-ούσ-ας λύ-οντ-α	λυθ-έντ-ας λυθ-εἶσ-ας λυθ-έντ-α

λυθ-έ-ντ-/ντι- (endbetont)
gelöst (Aor.Pass)

λυθ-είς λυθ-εἶσα λυθ-έν	λυθ-έντ-ος λυθ-εἶσης λυθ-έντ-ος
λυθ-έντ-ος λυθ-εἶσης λυθ-έντ-ος	λυθ-έντ-ι λυθ-εἶσ-η λυθ-έντ-ι
λυθ-έντ-ι λυθ-εἶσ-η λυθ-έντ-ι	λυθ-έντ-α λυθ-εἶσ-αν λυθ-έν
λυθ-έντ-α λυθ-εἶσ-αν λυθ-έν	λυθ-έντ-ες λυθ-εἶσ-αι λυθ-έντ-α
λυθ-έντ-ες λυθ-εἶσ-αι λυθ-έντ-α	λυθ-έντ-ων λυθ-εἶσ-ῶν λυθ-έντ-ων
λυθ-έντ-ων λυθ-εἶσ-ῶν λυθ-έντ-ων	λυθ-εἶ-σι(ν) λυθ-εἶσ-αις λυθ-εἶ-σι(ν)
λυθ-εἶ-σι(ν) λυθ-εἶσ-αις λυθ-εἶ-σι(ν)	λυθ-έντ-ας λυθ-εἶσ-ας λυθ-έντ-α
λυθ-έντ-ας λυθ-εἶσ-ας λυθ-έντ-α	

Stämme auf Dentale

zweiendig

εὖ-ελπίδ- hoffnungsvoll
εὐέλπις εὐέλπι
εὐέλπιδος
εὐέλπιδι
εὐέλπιν εὐέλπι
εὐέλπιδες εὐέλπιδα
εὐελπίδων
εὐέλπισι(ν)
εὐέλπιδας εὐέλπιδα

zweiendig

ἄ-χαριτ- undankbar
ἄχαρις ἄχαρι
ἀχάρितος
ἀχάριτι
ἄχαριν ἄχαρι
ἀχάριτες ἀχάρिता
ἀχαρίτων
ἀχάρισι(ν)
ἀχάριτας ἀχάρिता

Stämme auf Dentale und -ρ-

einendig

φυγάδ- flüchtig	πένητ- arm	μάκαρ- glücklich
φυγάς	πένης	μάκαρ
φυγάδ-ος	πένητ-ος	μάκαρ-ος
φυγάδ-ι	πένητ-ι	μάκαρ-ι
φυγάδ-α	πένητ-α	μάκαρ-α
φυγάδ-ες	πένητ-ες	μάκαρ-ες
φυγάδ-ων	πενήτ-ων	μακάρ-ων
φυγά-σι(ν)	πένη-σι(ν)	μάκαρ-σι(ν)
φυγάδ-ας	πένητ-ας	μάκαρ-ας

Dental (δ, τ) fällt ersatzlos aus: vor -ς/-σ- im N.Sg.m./f. und D.Pl. sowie am Wortende im N./A.Sg.n. - Zu μάκαρ im N.Sg. fällt -ς nach -ρ aus.

Adjektivkomposita sind meist zweiendig und oft möglichst weit vorn betont.